دوشنبه ۷ مهر ۱۴۰۴
شماره ۴۵۱۷
FARHIKHTEGANDAILY.COM
FARHIKHTEGANONLINE

«فرهیختگان» مشکلات ساختاری، فنی، زیرساختی و مدیریتی فوتبال ایران را بررسی می‌کند

چرا کیفیت لیگ برتر رو به افول است؟

محمدرضا حاجی‌عبدالرزاق
خبرنگار گروه ورزش

لیگ برتر فوتبال ایران در حالی این روزها ادامه دارد که بحث درباره کیفیت برگزاری و تیم‌های شرکت‌کننده و عملکرد آنها هر هفته داغ‌تر می‌شود. وقتی بعد از پنج هفته صدرنشین فقط ۸ امتیاز دارد، وقتی در یک هفته کامل فقط ۶ گل به ثمر رسیده و یکی از کم‌گل‌ترین هفته‌های تاریخ لیگ برتر رقم می‌خورد و وقتی اعتراض‌ها به داوری و مشکلات زمین مسابقه بیشتر از تعداد موقعیت‌های گلزنی است، طبیعی است که کارشناسان و هواداران به این نتیجه برسند که لیگ ایران از نظر کیفی فاصله زیادی با استانداردهای جهانی و حتی منطقه‌ای دارد. در ادامه، مهم‌ترین ضعف‌های لیگ برتر ایران را در چند بخش بررسی می‌کنیم.

۱ فنی و کیفی

این بخش به کیفیت بازی‌ها، سطح بازیکنان و شکل رقابت‌ها خلاصه می‌شود. لیگ ایران سال‌هاست با افت فنی مواجه است و آمار و ارقام هم این موضوع را تأیید می‌کند. یکی از مهم‌ترین نشانه‌ها، میانگین پایین گل زده و موقعیت‌های کمی است که در هر بازی ایجاد می‌شود. به طور مثال در هفته پنجم این فصل فقط ۶ گل در کل مسابقات ثبت شد. چنین آماری نشان می‌دهد که بازی‌ها جذابیت لازم را ندارند و تیم‌ها بیشتر به فکر گل نخوردن هستند تا حمله و خلق موقعیت. از سوی دیگر، فوتبال ایران مدت‌هاست در پرورش مهاجم گلزن، مدافع و دروازه‌بان در سطح بالا ناکام بوده است. اگر به تیم ملی هم نگاه کنیم، می‌بینیم تعداد بازیکنان کلیدی در پست‌های حساس کاهش یافته و جایگزین مناسبی برای نسل قبلی ساخته نشده است. این ضعف در لیگ باشگاهی ریشه دارد؛ جایی که کمتر بازیکنی فرصت و اعتماد کافی برای تبدیل شدن به ستاره پیدا می‌کند.

افت کیفیت تاکتیکی تیم‌ها هم قابل انکار نیست. وقتی بعد از پنج هفته صدرنشین فقط ۸ امتیاز دارد، یعنی رقابت‌ها بیشتر از اینکه نشان‌دهنده قدرت تیم‌ها باشد، به ضعف جمعی آن‌ها برمی‌گردد. این در حالی است که زور مدعیان به قدری کم شده که هیچ تیمی نتوانسته فاصله محسوسی با بقیه ایجاد کند و رقابت‌ها بیشتر شبیه یک مسابقه فرسایشی می‌ماند تا برگزاری لیگ در بالاترین سطح فوتبال ایران. یکی دیگر از مشکلات، وابستگی بیش از حد به بازیکنان خارجی یا بازیکنان پا به سن گذاشته است. به جای اینکه باشگاه‌ها به فکر ستاره‌سازی و معرفی جوانان باشند، بیشتر دنبال خریدهایی هستند که در کوتاه‌مدت نتیجه بدهند. همین موضوع باعث شده که فوتبال ایران سال‌هاست به جز معدود شماری آن چنان چهره جدیدی در سطح اول بین‌المللی معرفی نکرده است.

۲ مدیریتی و ساختاری

کیفیت پایین لیگ برتر فقط به مسائل فنی محدود نمی‌شود. مدیریت ضعیف و ساختار ناکارآمد هم سهم بزرگی در این شرایط دارد. بی‌ثباتی مدیریتی در باشگاه‌ها به یکی از مشکلات مزمن فوتبال ایران تبدیل شده است. تغییرات مداوم در مدیرعامل و سرمربی باعث می‌شود هیچ برنامه بلندمدتی شکل نگیرد. نتیجه این وضعیت خریدهای پرخرج اما ناکارآمد است؛ تیم‌های مدعی هزینه‌های زیادی می‌کنند اما در نهایت نتیجه نمی‌گیرند.

باشگاه‌ها بیشتر به فکر نتیجه فوری هستند و کمتر سراغ برنامه‌های بلندمدت می‌روند. همین مسئله باعث شده نه بازیکن‌سازی به شکل درست انجام شود و نه سرمایه‌گذاری اصولی روی آینده صورت بگیرد. در کنار این مسائل، بدهی‌های انباشته باشگاه‌ها و شکایت‌های بین‌المللی هم نشان می‌دهد که ساختار مدیریت در فوتبال ایران بیمار است.

۳ زیرساختی

زیرساخت‌های فوتبال ایران بارها در سال‌های اخیر مورد انتقاد قرار گرفته و همچنان هم یکی از ضعف‌های اصلی لیگ به شمار می‌رود. بسیاری از تیم‌ها زمین تمرین استاندارد ندارند و حتی برای بازی رسمی هم با مشکل مواجهند. همین امسال هم مثل سال گذشته بارها دیدیم که بعضی تیم‌ها مجبور شدند زمین مسابقه خود را تغییر دهند یا بازی‌ها به شهرهای دیگر منتقل شود. در همین تهران که بار میزبانی از ۵ تیم را بر دوش می‌کشد فقط دو ورزشگاه آن هم با هزار مصیبت و مشکل وجود داشته و مدت‌هاست آزادی از چرخه خارج شده است. از سوی دیگر ورزشگاه‌ها هم از نظر کیفیت چمن، نور کافی و امکانات رختکن در وضعیت خوبی نیستند و با استانداردها فاصله زیادی دارند. وقتی یک تیم برای برگزاری یک مسابقه ساده این همه مشکل دارد، طبیعی است که کیفیت بازی هم پایین بیاید.

از سوی دیگر، نبود تجهیزات مدرن مثل VAR یا استفاده ناقص از آن باعث شده اشتباهات داوری بیشتر به چشم بیاید و جنجال‌ها افزایش پیدا کند. در حالی که لیگ‌های کشورهای همسایه به سرعت خود را با تکنولوژی‌های جدید هماهنگ کرده‌اند، فوتبال ایران همچنان از این قافله عقب مانده است.

۴ داوری و انضباطی

داوری و مسائل انضباطی هم بخش دیگری از مشکلات لیگ برتر ایران است. اعتراض‌های مکرر به داوری و جنجال‌های مرتبط با آن هر هفته مرتباً در سطح وسیعی تکرار می‌شود و تقریباً هیچ مسابقه مهمی بدون جنجال تمام نمی‌شود. اشتباهات داوران هم به دلیل فشار روانی و نبود حمایت کافی بیشتر از قبل به چشم می‌آید.

از نظر انضباطی هم شرایط خوبی وجود ندارد. درگیری‌های درون زمین، اعتراض‌های بی‌پایان بازیکنان و مربیان و اتلاف وقت‌های مداوم باعث می‌شود کیفیت بازی پایین بیاید و تماشاگران هم دلزده شوند. یکی دیگر از مشکلات مهم نبود آموزش و به‌روزرسانی کافی برای داوران است. داوران ایرانی کمتر در سطح بین‌المللی قضاوت می‌کنند و همین باعث شده سطح آن‌ها در مقایسه با داوران کشورهای همسایه پایین‌تر باشد.

۵ جذب مخاطب و رسانه

لیگ برتر ایران روز به روز تماشاگران خود را بیشتر از دست می‌دهد. این امر تا حدودی به وضعیت ورزشگاه‌ها هم مربوط می‌شود هرچند امری فراگیر به شمار نرفته و مربوط به همه تیم‌ها و شهرها نیست. اما کاهش جذابیت رقابت‌ها، کیفیت پایین مسابقات و مشکلات ورزشگاه‌ها باعث شده بسیاری از هواداران ترجیح بدهند بازی‌ها را از خانه دنبال کنند یا حتی اصلا پیگیر لیگ نباشند.

در کنار این موضوع، بازاریابی درست و تبلیغات حرفه‌ای هم در لیگ وجود ندارد. محصول رسانه‌ای لیگ برتر در طی سال‌های اخیر و در مقایسه با رقابت‌های منطقه هرگز نتوانسته به بازار بین‌المللی راه پیدا کند و حتی در داخل کشور هم به شکلی حرفه‌ای عرضه نمی‌شود. در این خصوص قوانین و آیین‌نامه‌های مشخصی وجود ندارد درحالی‌که لیگ‌های منطقه مثل عربستان با استفاده از همین ظرفیت توانسته‌اند درآمد زیادی به دست بیاورند، اما اینجا با انحصاری که سازمان لیگ ایجاد کرده فوتبال ایران از این فرصت محروم مانده است.

۶ اقتصادی

اقتصاد فوتبال ایران هم یکی از پایه‌های اصلی مشکلات است. باشگاه‌ها همچنان وابسته به پول دولتی‌اند و خصوصی‌سازی واقعی در عمل اتفاق نیفتاده است. نبود اسپانسرینگ و درآمد پایدار باعث شده درآمد باشگاه‌ها مقطعی و ناپایدار باشد و همیشه با مشکل مالی مواجه شوند. از سوی دیگر در این بین اگرچه دو باشگاه پرطرفدار فوتبال ایران تحت حمایت شرکت‌های خصولتی درآمده‌اند؛ اما عدم توفیق در کسب نتیجه با سوءمدیریت باعث شده تا این امر هم نمایان شود که در فوتبال همه چیز پول نیست و صرفاً پول خوشبختی نمی‌آورد. همچنین قراردادهای مبهم و غیرشفاف با بازیکنان و مربیان باعث شده باشگاه‌ها بارها در پرونده‌های بین‌المللی محکوم شوند و مبالغ سنگینی پرداخت کنند. همچنین بسیاری از باشگاه‌ها حتی در پرداخت به‌موقع حقوق بازیکنان و کادر فنی هم مشکل دارند. این شرایط طبیعی است که روی کیفیت تیم‌ها و مسابقات تأثیر منفی بگذارد.

رحیم‌پور: مربیان برای بقا اتوبوس پارک می‌کنند

سیامک رحیم‌پور، کارشناس فوتبال ایران در گفت‌وگو با «فرهیختگان» درباره وضعیت کیفی رقابت‌های لیگ برتر می‌گوید: «وقتی در هفته پنجم فقط شش گل به ثمر می‌رسد و مدعیان هنوز در جدول فاصله ایجاد نکرده و نزدیک به تیم‌های میانه و پایین جدول پیش می‌روند یعنی کیفیت لیگ برتر پایین است. یکی از دلایل اصلی این شرایط، نبود ثبات در ترکیب تیم‌هاست. وقتی در یک فصل تغییرات از پنجاه تا صد درصد در ترکیب اصلی اتفاق می‌افتد، بازیکنان فرصت هماهنگی پیدا نمی‌کنند. از سوی دیگر بهترین راهی که مربیان برای بقا پیدا می‌کنند این است که گل نخورند و به جای فوتبال تهاجمی، چند لایه دفاعی بچینند یا به قولی در محوطه‌ای کوچک چند اتوبوس پارک کنند!»

او افزود: «مشکل دیگر این است که تقریباً همه تیم‌ها شبیه هم هستند و تفاوت خاصی وجود ندارد. این موضوع وقتی در مسابقات آسیایی بروز می‌کند، به‌ضرر فوتبال ایران تمام می‌شود. همان‌طور که دیدیم استقلال هفت گل از حریف خورد و تیم دیگری سه گل، درحالی‌که بهترین تیم ما هم نمی‌تواند مقابل سطح متوسط آسیا حرفی برای گفتن داشته باشد. بیش از سه دهه است که دستمان به جام آسیایی نرسیده و این ضعف ریشه‌دار است.»

رحیم‌پور با اشاره به تجربه تیم‌های موفق گذشته گفت: «پرسپولیس در زمان برانکو با پنجره بسته و تیمی محدود توانست تا فینال آسیا پیش برود، چون ثبات داشت. یا ذوب‌آهن با بازیکنان متوسط و هماهنگی بالا به‌خاطر همین ثبات به فینال لیگ قهرمانان رسید. امروز اما شرایط فرق کرده و لیگ ایران بهشت ایجنت‌ها و مدیران برنامه‌ها شده است. وقتی مدیر برنامه چندین بازیکن را به یک باشگاه می‌فرستد، عملاً مدیریت تیم در اختیار او قرار می‌گیرد. در دنیا این موضوع محدود شده اما در ایران قانون و نظارتی وجود ندارد.»

رحیم‌پور در جمع‌بندی صحبت‌هایش تأکید کرد: «مشکل اصلی لیگ ایران نبود ثبات است و در کنار آن ضعف شدید مدیریتی که به ساختار برمی‌گردد. مگر می‌شود یک‌شبه زمین‌ها خراب شوند؟ زنگ خطر وضعیت زمین‌ها سال‌ها پیش به صدا درآمد. فیفا و ای‌اف‌سی از ۱۰، ۱۵ و حتی ۳۰ سال قبل از ما خواسته بودند که به استانداردهای مشخص برسیم؛ اما ما فقط با سندسازی و ارائه اطلاعات غلط وقت خریدیم. حالا به جایی رسیده‌ایم که عملاً زمین مناسب نداریم و در بدترین شرایط ممکن قرار گرفته‌ایم. این نتیجه مستقیم ضعف مدیرانی است که طی این سال‌ها در تمام سطوح باشگاه‌ها و فدراسیون فوتبال مسئول بوده‌اند.»

این کارشناس در پایان تأکید کرد: «مشکل اصلی لیگ ایران نبود ثبات، ضعف مدیریت و نادیده گرفتن استانداردهاست. تا زمانی که این مسائل حل نشود، کیفیت لیگ پایین خواهد ماند و فوتبال ایران در سطح بین‌المللی حرفی برای گفتن نخواهد داشت.»

اسکوچیچ برای شناخت ضعف‌های تیمش فرصت زیادی ندارد

این تراکتور هنوز مدعی نیست

نیلوفر مژدهی
خبرنگار

تراکتور صدرنشین رقابت‌های لیگ برتر است؛ اما اعضای این تیم خود بهتر می‌دانند که این صدرنشینی به لطف کسر ۳ امتیاز از فجر سپاسی به دست آمده است. اگر فجری‌ها به دلیل آنچه نواقص مجوز حرفه‌ای عنوان شده با منفی ۳ امتیاز وارد مسابقات لیگ برتر نمی‌شدند حالا ۹ امتیازی بودند و بالاتر از تراکتور در صدر جدول قرار داشتند. تراکتور حتی در آخرین بازی خود در لیگ جاری مقابل فجر نیز آن‌طور که باید و شاید شایسته نشان نداد. آن‌ها بارها اسیر سبک بازی فجری‌ها شدند و آن‌طور بازی کردند که مربی این تیم شیرازی می‌خواست. هرچند هنوز برای قضاوت زود است؛ اما با وجود صدرنشینی تراکتور در لیگ برتر باید اعتراف کرد که تیم اسکوچیچ هنوز با آن تیم سرسخت و جذاب فصل قبل فاصله دارد. اگر ناکامی مدعیان در فصل جدید نبود به دست آمدن صدر جدول برای تیم تراکتور به این راحتی مکان‌پذیر نمی‌شد. با این حال در شرایط فعلی همه چیز به نفع تراکتور پیش می‌رود. آن‌ها با ۲ برد، ۲ مساوی و تک باختی که تا اینجای فصل از خود به جا گذاشتند فعلاً حمایت هواداران را می‌بینند. همین شرایط عادی که در حال حاضر تراکتور برای خود ساخته باعث شده تا آرامش در این تیم حکم‌فرما باشد. سکوها همراه آن‌ها هستند و برخلاف سایر رقبا نیمکت مربیان این تیم لرزان نیست. نه شعاری علیه اعضای این تیم و باشگاه داده می‌شود و نه تهدیدی از سوی هواداران وجود دارد. شاید همین شرایط در نهایت آن‌ها را به سوی قهرمانی و سبقت گرفتن از رقبای مدعی سوق دهد.

خانه ترسناک

تراکتور با همه برتری‌هایی که فصل گذشته نسبت به رقبا داشت؛ اما در یک مورد با مشکل روبه‌رو شد. آن‌ها در خانه کمتر امتیاز می‌گرفتند و این شرایط تراکتور نگران‌کننده بود. این فصل هم به نظر می‌رسد تراکتور در خانه آرامش لازم را ندارد آن‌ها از ۵ بازی ابتدای فصل سه بار میزبان بودند که در هفته اول مقابل استقلال شکست خورده، در هفته دوم مقابل آلومینیوم به برتری رسیدند و این هفته نیز برابر فجر به تساوی خانگی تن دادند در حالی که همین تیم در نقش جهان موفق به شکست سپاهان شد. این‌طور به نظر می‌رسد که بازیکنان تراکتور به روند از دست دادن امتیازات خانگی فصل قبل عادت کرده و این فصل هم تاکنون ۴ امتیاز از ۹ امتیاز خانگی خود را از دست داده‌اند. فصل گذشته از دست دادن امتیازات خانگی چنان عیان شده بود که در ادامه لیگ این موضوع به معضلی برای تراکتوری‌ها تبدیل شد. آن‌ها در خانه با فشار و استرس زیادی بازی می‌کردند به طوری که کسب امتیاز مقابل هوادارانشان برایشان سخت شده بود. بازی مقابل هواداران هیجان‌زده تراکتور فشار مضاعفی روی این تیم وارد می‌کند به طوری که ممکن است همچون فصل قبل این شرایط ادامه یافته و به این تیم صدمه بزند. اسکوچیچ در آخرین بازی تیمش مقابل فجر به نکته مهمی اشاره کرد. او به استرس موجود در تیمش اشاره و اعتراف کرد که گاهی تیمش از همان دقایق ابتدایی دچار استرس می‌شود. البته هدف او اشاره به وقت‌کشی‌های تیم رقیب بود؛ اما واقعیت این است تراکتوری‌ها در خانه استرس عجیبی را تحمل می‌کنند. در حالی که باید مقابل هوادارانشان آرامشی ذاتی داشته و بدون استرس به کارشان ادامه دهند، اما ظاهراً ارتباط آن‌ها با هوادارانی که همیشه از آن‌ها برد می‌خواهند به یک چالش جدی برای تراکتور تبدیل شده است.

۷ امتیاز از دست رفته

فصل گذشته تراکتور تیمی شکست‌ناپذیر و البته کم اشتباه به حساب می‌آمد. در حالی که با گذشت ۵ هفته از رقابت‌های فصل جدید ۲ شکست و یک تساوی در کارنامه این تیم می‌بینیم. به این ترتیب آن‌ها از ۱۵ امتیاز موجود تاکنون فقط ۸ امتیاز به دست آوردند این به این معنی است که ۷ امتیاز دیگر از دست رفته، چیزی که فصل گذشته برای تراکتور امکان‌پذیر نبود اما در این فصل به راحتی از دست رفته است. برای تیمی که کمترین تغییر را روی نیمکت و بین بازیکنان خود داشته این مسیر چندان جذاب به نظر نمی‌رسد؛ چراکه توقع می‌رفت تراکتور با تقویت برخی خطوط به تیمی قدرتمندتر از فصل قبل تبدیل شده و حتی اشتباهات فصل قبل را تکرار نکند.

در حالی که می‌بینیم آن‌ها شباهت زیادی نسبت به یک تیم عادی دارند. عمده مشکل تیم تراکتور از دست دادن آلوز و محرومیت بیرانوند بود که حالا بخشی از آن با تعلیق محرومیت این دروازه‌بان برطرف شده است. به این ترتیب اگر در ادامه لیگ تراکتور تغییری در شرایط خود به وجود نیاورد و روند معمولی شدن خود را متوقف نکند در صورت تغییر در وضعیت سایر مدعیان و خیزش آن‌ها برای تصاحب صدر جدول کار برای این تیم بسیار مشکل می‌شود. همین حالا اگر ۳ امتیاز فجر به آن‌ها برگردد صدرنشینی از دست تراکتور رفته است. از طرفی استقلال، سپاهان و پرسپولیس روزهای بحرانی خود را سپری می‌کنند و چه‌بسا اگر حال این تیم‌ها خوب شود بزرگ‌ترین تهدید برای تراکتوری که به شدت نسبت به فصل قبل افت کرده خواهند بود. از این رو اسکوچیچ باید فکری به حال تیمش کند تا از وضعیت موجود فاصله گرفته و برای تبدیل شدن به یک صدرنشین واقعی خیز بلندی بردارد.

لیگ بی‌رحم نخبگان

از لیگ برتر که فاصله بگیریم تراکتور به عنوان تنها نماینده فوتبال ایران در لیگ نخبگان محکوم به اعاده حیثیت است. آن‌ها فصل قبل کمترین تغییر را داشتند و به نوعی با ثبات‌ترین تیم لیگ به حساب می‌آیند. تراکتوری‌ها نه تنها کمترین بازیکن جدا شده را داشتند بلکه برخی از خطوط را به خوبی تقویت کردند. نیمکت این تیم با قدرت به کارش ادامه می‌دهد و مدیریت به شدت آن‌ها را حمایت می‌کند. از همه مهم‌تر اینکه آن‌ها در مرحله گروهی لیگ نخبگان با تیم‌های قدرتمند عربستانی روبه‌رو نمی‌شوند. با این حال شروع کار تراکتور در لیگ نخبگان جالب نبود. آن‌ها خیلی سخت موفق شدند از تیم شباب الاهلی امارات یک امتیاز بگیرند، اما مهم‌تر از امتیاز از دست دادن در این بازی، عملکرد تیم تراکتور مقابل این حریف اماراتی بود. شاگردان اسکوچیچ در بازی مقابل شباب الاهلی نه تنها قدرت سابق را نداشتند بلکه اقتدار فصل قبل نیز در ساق‌های بازیکنان این تیم دیده نمی‌شد. شاید بتوان این ضعف‌ها را به اولین حضور تراکتور در لیگ نخبگان ربط داد. شاید خیلی‌ها بگویند که موتور این تیم هنوز در لیگ خودمان هم روشن نشده است. با این حال مسابقات لیگ نخبگان شوخی نیست و از دست رفتن هر امتیاز مخصوصاً امتیاز بازی‌های خانگی به منزله فرصت دادن به رقبا برای صعود است. اسکوچیچ بهتر از هر کسی می‌داند که ادامه مسابقات با توجه به حضور حریفان عربستانی بسیار سخت‌تر خواهد بود. در نتیجه تراکتور اگر می‌خواهد مقابل رقبای آسیایی کم نیاورد باید از همین ابتدا توانمندی خود را به رخ کشیده و به عنوان یک مدعی وارد مسابقات شود. در غیر این صورت رقبا با توجه به اینکه غول‌های آسیا به حساب می‌آیند بهترین استفاده را از ضعف تراکتور کرده و اجازه قدرت‌نمایی به آن‌ها نمی‌دهند. بازی با الوحده برای تراکتور و رقبای آسیایی‌اش بزنگاه مهمی به حساب می‌آید؛ چراکه عیار تیم اسکوچیچ مشخص خواهد شد. در نتیجه زمان زیادی برای شناسایی ضعف‌های تیمش در راستای تغییرات مثبت ندارد. پس این بازی می‌تواند در ادامه راه، روحیه‌بخش یا تخریب‌کننده باشد.

اخبار کوتاه

امتناع از عمل جراحی و امیدواری به بازگشت با تقویت عضلات

از باشگاه اصرار، از ماشاریپوف انکار!

با وجود حضور جلال‌الدین ماشاریپوف در تمرینات اختصاصی استقلال طی روزهای اخیر، وضعیت بازگشت او به میدان همچنان مبهم باقی مانده است. منابعی در باشگاه گزارش می‌دهند که این هافبک ازبکستانی همچنان تمایلی به انجام عمل جراحی نشان نمی‌دهد و ترجیح داده است با آماده‌سازی عضلات چهارسر ران و تمرینات وزنه و توان‌بخشی، روند بهبود خود را سپری کند. کادر پزشکی استقلال تاکنون به او اجازه تمرین گروهی نداده و تأکید کرده‌اند که بازگشت ماشاریپوف بدون بهبود کامل وضعیت زانو خطرناک است. در همین حال، باشگاه نیز به او ابلاغ کرده که باید جراحی را مدنظر قرار دهد تا امکان حضور او در لیست تیم فراهم شود، ولی او تا کنون با این تصمیم همراه نشده است. البته شنیده می‌شود در این خصوص نظر پزشکان تیم ملی ازبکستان نیز تعیین‌کننده خواهد بود. با توجه به پر بودن سهمیه خارجی‌ها و محدودیت‌های ثبت بازیکن خارجی در لیست استقلال، این باشگاه ناگزیر است درباره وضعیت او تصمیمی سریع بگیرد. اگر ماشاریپوف با تمرینات موضعی روند بهبودی‌اش مناسب باشد و با این وضعیت شرایط بازگشت به میدان را پیدا کند باید استقلالی‌ها فکری به حال سهمیه‌های خارجی خود کنند اما اگر وضعیت فعلی ادامه یابد، امکان دارد او حتی برای نیم‌فصل دوم نیز از فهرست تیم خارج شود.

بازگشت مدافع ازبک شاید وضعیت آشفته خط دفاع استقلال را بهتر کند

رونمایی آسیایی از رستم؟

استقلال در آستانه دیدار حساس برابر المحرق بحرین یک خبر امیدوارکننده در خط دفاعی دریافت کرده است. رستم آشورماتوف، مدافع ازبکستانی آبی‌پوشان که مدت‌ها به دلیل مصدومیت از ترکیب دور مانده بود، حالا به آمادگی کامل رسیده و آماده بازگشت به میدان است. آشورماتوف در اردوی ترکیه دچار آسیب‌دیدگی شدید شد و تا آستانه عمل جراحی نیز پیش رفت. با این حال او در هفته‌های ابتدایی تنها روی نیمکت استقلال حضور داشت، اما اکنون با پشت سر گذاشتن دوران درمان و تمرینات فشرده، هیچ مانعی برای حضورش در میدان وجود ندارد. ساپینتو طی روزهای اخیر در تمرینات تیم از این مدافع استفاده کرده و گفته می‌شود احتمال دارد برای اولین بار در دیداری رسمی در ترکیب اصلی استقلال به میدان برود یا حداقل در دقایقی از دیدار مقابل المحرق فرصت بازی پیدا کند. خط دفاعی استقلال در هفته‌های گذشته با اشکالات و ضعف‌های عدیده‌ای مواجه بوده. این در حالی است که آشورماتوف نیز با انگیزه زیادی به دنبال اثبات توانایی‌هایش است؛ چراکه در سالی ویژه برای تیم ملی ازبکستان، او برای حفظ جایگاهش در جمع ملی‌پوشان ازبک در جام جهانی نیاز به درخشش در استقلال دارد.